

lemsstatens tjenestemænd og andre ansatte kan deltage i en sådan kontrol.

Kommissionen kan anmode den pågældende medlemsstat om at foretage kontrol på stedet til konstatering af, om en eller flere operationer er forskriftsmæssige. Tjenestemænd eller andre ansatte i Kommissionen kan deltage i en sådan kontrol.

3. Kommissionen og medlemsstaterne samarbejder om en samordning af programmer, metoder og gennemførelse af kontrol på grundlag af bilaterale administrative ordninger med henblik på at opnå den størst mulige nyttevirkning. Medlemsstaten og Kommissionen sender straks hinanden resultaterne af den kontrol, der er foretaget.

Mindst en gang om året og under alle omstændigheder inden den årlige gennemgang, der er nævnt i artikel 34, stk. 2, skal følgende gennemgås og evalueres:

- a) resultaterne af den kontrol, som medlemsstaten og Kommissionen har foretaget
- b) eventuelle bemærkninger fremsat af andre kontrolorganer eller -institutioner på nationalt plan eller på fællesskabsplan
- c) de finansielle virkninger af konstaterede uregelmæssigheder og de foranstaltninger, der allerede er truffet eller skal træffes for at korrigere sådanne uregelmæssigheder, og i givet fald ændringer af forvaltnings- og kontrolsystemerne.

4. Efter denne gennemgang og evaluering, og uden at dette berører de foranstaltninger, som medlemsstaten straks skal træffe, navnlig i henhold til nærværende artikel eller artikel 39, kan Kommissionen fremsætte bemærkninger, blandt andet vedrørende den finansielle virkning af eventuelle konstaterede uregelmæssigheder. Bemærkningerne sendes til medlemsstaten og til forvaltningsmyndigheden for den pågældende intervention. I forbindelse hermed kan der om nødvendigt fremsættes anmodning om at gennemføre korrigerende foranstaltninger, der kan råde bod på de konstaterede mangler ved forvaltningen og korrigere de afslørede uregelmæssigheder, der ikke allerede er korrigeret. Medlemsstaten skal have mulighed for at kommentere disse bemærkninger.

Hvis Kommissionen efter eller i mangel af bemærkninger fra medlemsstaten vedtager konklusioner, tager medlemsstaten inden for de fastsat-

te frister de nødvendige skridt til at efterkomme Kommissionens anmodninger og underretter denne om sine foranstaltninger.

5. Uden at anvendelsen af denne artikel derved indskrænkes, kan Kommissionen efter behørig kontrol suspendere en mellemliggende betaling eller en del deraf, hvis den konstaterer, at de pågældende udgifter er behæftet med en væsentlig uregelmæssighed, som ikke er blevet korrigeret, og at øjeblikkelig indskriden er nødvendig. Kommissionen underretter medlemsstaten om sine foranstaltninger og årsagerne hertil. Er årsagerne til suspensionen fortsat til stede fem måneder senere, eller har den pågældende medlemsstat fem måneder senere ikke underrettet Kommissionen om, hvilke foranstaltninger den har truffet med henblik på at korrigere den væsentlige uregelmæssighed, finder artikel 39 anvendelse.

6. De ansvarlige myndigheder opbevarer i en periode på tre år efter Kommissionens betaling af restbeløbet vedrørende en intervention alle udgifts- og kontrolbilag vedrørende interventionen, (enten i form af de originale dokumenter eller i versioner, der er attesteret som værende i overensstemmelse med originalerne på almindeligt anerkendte datamedier), medmindre der træffes anden beslutning under de bilaterale administrative ordninger. Denne frist afbrydes, hvis der indledes retsforfølgning, eller hvis Kommissionen fremsætter begrundet anmodning herom.

Artikel 39

Finansielle korrektioner

1. Medlemsstaterne er i første række ansvarlige for at forfølge uregelmæssigheder, herunder træffe foranstaltninger vedrørende enhver væsentlig ændring, der påvirker arten af, gennemførelsesbetingelserne for eller kontrollen med en intervention, samt for at foretage de nødvendige finansielle korrektioner.

Medlemsstaten foretager de finansielle korrektioner, der er nødvendige i forbindelse med den enkelte eller systematiske uregelmæssighed. Medlemsstatens korrektioner består i hel eller delvis annullering af Fællesskabets medfinansiering. Medlemsstaten kan omfordele de således frigjorte fællesskabsmidler inden for den på-